

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010260
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8714010260.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Vladimírom Hricom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. októbra 2014, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :
Š. Š., nar. XX.XX.XXXX P. I., okres I., trvalé bydlisko L.,
O. Č.. XXXX/XX, okres L., živnostník,

je vinný

prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

pretože

ako otec maloletých detí U., B.. XX.XX.XXXX a U., B.. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 13C/143/2008-48 zo dňa 05.11.2008, právoplatným dňa 29.12.2008, bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej U. sumou 2.500,- Sk (82,98 €) mesačne a na výživu maloletého U. sumou 2.500,- Sk (82,98 €) mesačne, ktoré výživné spolu v sume 5.000,- Sk (165,97 €) mesačne bol zaviazaný platiť k rukám matky detí vždy do 25. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery, túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil od 26.12.2013 až doposiaľ, hoci je živnostníkom, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi a túto svoju vyživovaciu povinnosť neplnil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad č. 5T 82/2013-76 zo dňa 24.06.2013, právoplatným dňa 25.12.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku detí X. Š., B.. XX.XX.XXXX, X. L., Z. Č.. XXXX/XX, vo výške 1.493,73 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody

z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe obžaloby zo dňa 3. 6. 2014 tunajší súd vydal trestný rozkaz dňa 4. 6. 2014, ktorým uznal vinu v zmysle obžaloby a uložil nepodmienečný trest. V zákonnej lehote podal odpor obvinený a z jeho obsahu vyplýva, že matke maloletých detí zaslal sumu 1.000,--eur.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný potvrdil, že dlh na výživnom nevyrovnal a pokiaľ poukázal na zníženie dlhu sumou 1.000,--eur, tak išlo o peniaze, ktoré na základe dohody rodičov boli vybrané z účtov maloletých detí, kde bolo realizované sporenie pre deti a on sa zaviazal matke detí uvedenú sumu na účty maloletých detí zaplatiť. V čase hlavného pojednávania dňa 3. 7. 2014 obžalovaný bol nezamestnaný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a pokiaľ pracoval pre svojho známeho na základe telefonickej dohody, tak za odpracovaných 19 dní mu tento vyplatil iba 300,--eur a mal mu doplatiť ešte 600,--eur. Ďalej tvrdil, že od 7. 7. 2014 má možnosť nastúpiť pracovať v Českej republike ako živnostník v oblasti stavebníctva. Podľa jeho tvrdenia má zabezpečenú prácu aj cez zimné obdobie.

Z výpovede matky maloletých detí vyplýva, že obžalovaný s deťmi vôbec sa nekontaktuje, na ich výživu neprispieva naďalej a to ani potom, čo nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz č. 5T/82/2013, ktorým bol otec detí trestným rozkazom z 24. 6. 2013 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a ktorý nadobudol právoplatnosť 20. decembra 2013.

Uvedeným trestným rozkazom mal súd preukázané, že obžalovanému bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov so skúšobnou dobou na jeden rok a zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť pre matku maloletých detí dlh na výživnom vo výške 2.370,88 eur.

Z výpovede matky detí ďalej vyplýva, že uvedený dlh na výživnom je predmetom exekučného konania, ale doposiaľ nebola vymožená žiadna čiastka. Pokiaľ boli vybrané peniaze zo sporiacich účtov maloletých detí, na čo poukázal obžalovaný, tak to bolo z dôvodu, že súrne potrebovala vyrovnať nedoplatok na nájomnom za byt. Matka je riadne zamestnaná, jej čistý mesačný zárobok je 600,--eur a poberá prídavky na obe deti. K dohode s obžalovaným o výbere zo sporiacich účtov detí uviedla, že z každého účtu vybrala po 576,73 eur na vyrovnanie dlhu na nájomnom, ale túto sumu mal obžalovaný na základe ich dohody zaplatiť na sporiace účty do konca júna, pričom k tomu nedošlo.

Keďže obžalovaný prejavil záujem vyrovnať dlh na výživnom a za tým účelom si zabezpečiť akúkoľvek prácu, tak súd odročil pojednávanie do 7. októbra 2014 a tým poskytol trojmesačnú dobu obžalovanému na to, aby sa zamestnal, platil bežné výživné a znížil dlh na výživnom, čím mal preukázať obžalovaný svoj vážny záujem platiť nielen bežné výživné, ale aj znižovať dlh na výživnom.

Na hlavnom pojednávaní dňa 7. októbra 2014 obžalovaný potvrdil, že na vyrovnanie dlhu na výživnom neprispel ničím a taktiež nezaplatil ani bežné výživné od posledného pojednávania. Jeho obrana spočívala v tom, že prácu si našiel, ale až v najbližšom období by mu mali prísť na účet nejaké peniaze, z ktorých by mohol znížiť dlh na výživnom o sumu 400,--eur, pretože aj keď v poslednom období odpracoval v septembri 2014 a mala by mu byť vyplatená suma 800,--eur, tak táto spoločnosť má finančné problémy a tak on nie je schopný celý dlh uvedený v obžalobe vyrovnať. Z jeho výpovede vyplýva, že neplatí nielen bežné výživné, nespláca dlh na výživnom v záujme vyrovnanie dlhu na výživnom do vyhlásenia rozsudku, ale neplatí ani výživné, ktoré mu bolo určené ako dlžné vyrovnať v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z predchádzajúceho rozhodnutia. Obžalovaný ďalej priznal, že má dlh aj na povinných odvodoch ako živnostník a to v celkovej sume okolo 2.600,--eur.

Výška výživného na obe maloleté deti vyplýva z rozsudku Okresného súdu Poprad č. 13C/143/2008 zo dňa 5. 11. 2008. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29. 12. 2008 a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na každé dieťa po 82,98 eur mesačne, ktoré mal zasielať do rúk matky maloletých detí vždy do 25. dňa v tom ktorom mesiaci vopred.

Uvedenú vyživovaciu povinnosť obžalovaný neplnil a to nielen v období, ktoré je predmetom trestného stíhania, ale ani v predchádzajúcom období, za čo bol v konaní č. 5T/82/2013 právoplatne odsúdený.

Obrana obžalovaného o záujme platiť výživné je iba predstieraná, pretože tento o deti neprejavuje vôbec záujem a nemá záujem platiť výživné, pretože pokiaľ by jeho tvrdenia boli pravdivé, tak pri pracovných príležitostiach a dĺžke doby, po ktorú neplatil výživné na deti od jej určenia, by prispieval na výživu detí, čo i len nepravidelne, alebo nie v plnej výške. Obžalovaný na výživu detí neprispieval vôbec a účel uloženého trestu v predchádzajúcom konaní nebol splnený, keďže v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia naďalej neplatil výživné, tejto povinnosti sa vyhýbal a nepreukázal vážny záujem zabezpečiť si finančné prostriedky dlhodobejšou pracovnou príležitosťou. Jeho tvrdenia o insolventnosti spoločnosti, kde odpracoval pár dní alebo kde odpracoval pre fyzickú osobu pár dní, čo ničím nepreukázal, nie sú dôkazom o záujme platiť výživné. Súd má za to, že obžalovaný úmyselne sa vyhýbal plneniu zákonnej povinnosti vyživovať maloleté deti a na jeho konanie nemalo vplyv ani predchádzajúce odsúdenie.

Podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona sa trestného činu zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného a uvedeného konania sa dopustí, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený, sa potrestá trestom odňatia slobody na jeden až päť rokov.

Súd mal preukázané, že obžalovaný konal v priamom úmysle, porušil záujem na zabezpečovanie výživy, na ktorú majú nárok maloleté deti zo strany rodiča a medzi jeho konaním a následkom je príčinná súvislosť.

Obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný pre takú istú trestnú činnosť, je evidovaný ako živnostník v oblasti stavebníctva, v mieste bydliska je hodnotený všeobecne a v evidencii priestupkov nemá žiaden záznam.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd má za to, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného je nevyhnutný nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože trest uložený v predchádzajúcom konaní s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu neplnil svoj účel, v skúšobnej dobe obžalovaný naďalej páchal takú istú trestnú činnosť a iba tento trest môže mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti, viesť ho k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a pritom súd zohľadnil fakt, že u obžalovaného neboli preukázané žiadne poľahčujúce, ale ani priťažujúce okolnosti a tak mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Na výkon uloženého trestu ho súd zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.